

A Győri Ítéltábla a Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a dr. Vörös József ügyvéd által képviselt **alperes** ellen **közérdekű adat kiadása** iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2019. május 20. napján kelt 5.P.20.479/2018/10. számú ítélete ellen az alperes által 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya és az alperest a felperes javára elsőfokú perköltségben marasztaló rendelkezése tekintetében helybenhagyja.

Mellőzi az alperes le nem rótt kereseti illetékben marasztalását, megállapítja, hogy a 36.000 (Harminchatezer) forint le nem rótt kereseti illeték az állam terhén marad.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek másodfokú perköltség címén 9.525 (Kilencezer-ötszázhuszonöt) forintot.

Megállapítja, hogy a 48.000 (Negyvennyolcezer) forint le nem rótt fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a Fővárosi Bíróság az alperest 7.Pk.60.733/2004/1. számú végzésével közhasznú szervezetként vette nyilvántartásba. A közhasznú alapítvány célja a magyar labdarúgó utánpótlás nevelés fejlesztésének támogatása. Akadémiai rendszerben fogadja a tehetséges sportolókat az egész ország területéről, akiknek bentlakásos lehetőséget is biztosít, csapatait pedig országos bajnoki rendszerben versenyezteti, tevékenysége az egész ország területére kiterjed.

Az alapítvány a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (továbbiakban: **Tao törvény**) **22/C. § (1) bekezdés d)** pontja alapján olyan támogatásban részesül, ami közpénznek minősül, s melyet tevékenysége során felhasznál.

Felperes 2018. november 12. napján közérdekű adatigénnyelssel fordult alpereshez, melyben a 2017. február 17. napjától 2018. november 12. napjáig kapott támogatás felhasználására vonatkozó adatok, kimutatások, valamint a felhasználás során kötött szerződések, az azokhoz tartozó teljesítési igazolások, számlák kiadását kérte alperestől. Alperes az adatigénnyelésre nem válaszolt.

Felperes keresetében az adatigénylési kérelmével egyezően kérte, hogy a 2011. évi XCII. törvény - a továbbiakban: Infotv. - 26. § (1) bekezdése, 28. § (1) bekezdése, 31. § (1) és (7) bekezdése, illetve 32. §-a alapján kötelezze a bíróság az alperest 2017. február 17. napjától 2018. november 12. napjáig terjedő időszak vonatkozásában a Tao törvény 22/C. §-a szerinti támogatás felhasználására vonatkozó valamennyi adat, kimutatás a felhasználás során kötött valamennyi szerződés és ahhoz kapcsolódó teljesítési igazolás, számla másolati példányának doc. és/vagy Excel és/vagy Pdf. kiterjesztésű fájlformátumban történő megküldésére.

Arra hivatkozott, hogy a Tao törvény 22/C. §-a szerinti támogatás közpénz, emiatt az Info törvény 3. § 5. pontja, valamint az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdése értelmében az általa igényelt adatok közérdekű adatnak minősülnek. A TAO támogatás, mint eltérített adóbevétel közpénz jellegét az Európai Bizottság C.(2011)7287. számú határozatában megállapította, amit megerősített a Kúria Pfv.IV.21.175/2017/14. és a Kúria Pfv.IV.21.135/2017/10. számú határozata.

Az alperes közhasznú jogállást nem szerezhette anélkül, hogy - a jogszabályok és Alapszabálya szerint - ne végezné közfeladat ellátását. E jogállásából következően az Info törvény 26. §-a (1) bekezdése szerinti, egyéb közfeladatot ellátó szervnek minősül, mely az Info törvény 32. §-a alapján köteles a kezelésében lévő adat kiadására.

* * *

Alperes ellenkérelmében elsődlegesen hatásköri kifogással élve a Pp. 240. § (1) bekezdés e) pontja alapján **az eljárás megszüntetését** és a Pp. 240. § (3) bekezdése utaló szabálya alapján, a Pp. 174. §-a alkalmazásával az ügy iratainak a Székesfehérvári Járásbírósághoz történő áttételét **kérte**. Arra hivatkozott, hogy az Info törvény 31. § (5) bekezdése hatásköri szabálya értelmében az országos illetékességű közfeladatot ellátó szerv ellen indult per kivételével a per járásbíróság hatáskörébe tartozik. Nem vitásan akadémiai rendszerben működik, a tehetséges sportolókat az ország egész területéről fogadja, ennek érdekében kollégiumot is fenntart és csapatait országos bajnokságokon versenyezteti, de az **országos illetékességű közfeladatot ellátó szerv** fogalma csak a közigazgatás szervezetrendszerén belül értelmezhető. A központi államigazgatási szerveket a 2010. évi XLIII. törvény sorolja fel és azt tovább cizellálja a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény, de ebbe a rendszerbe az alperes nem tagozódott be. Az alperesi alapítvány székhelye és létesítményei Alcsút község közigazgatási területén vannak, tevékenységét is itt végzi.

Érdemben a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy **a felperes rendeltetésellenesen gyakorolja jogait.** A beruházások befejeződtek, azokat követően az adatkiadás már közérdeket nem tölt be, ugyanakkor az ő adminisztratív munkaerejét feleslegesen leköti. A kiadott adatokat a felperes nem teszi közzé közérdekű adat kiadására irányuló kérelme motivációja politikai. Amennyiben a felperes valóban a beszerzett adatok átláthatósága érdekében tevékenykedne, úgy vagy a DK vagy saját honlapján a beszerzett adatokat megjelenítené.

Utalt arra, hogy az **Info törvény 29. § (1a) bekezdése** értelmében az adatigénylésnek abban a részében nem köteles eleget tenni, amely az azonos igénylő által egy éven belül benyújtott, azonos adatkörre irányuló adatigényléssel megegyezik feltéve, hogy az azonos adatkörbe tartozó adatokban változás nem állt be. Utalt arra, hogy a Székesfehérvári Törvényszék előtt 48.P.20.216/2017. számon folyamatban volt perben már azonos tárgykörben, a perbeli időszakot megelőző időszakra vonatkozóan kötelezték az adatok kiadására.

A felperesi kereset „valamennyi adatot, kimutatást” kitétele **nem elég határozott.** Az adatigénylés tartalma legfeljebb a **107/2011. (VI.30.) Kormányrendelet** (a továbbiakban: Kormányrendelet) **1.**

számú mellékletében foglalt adatkörre szorítkozhat. Ehhez képest olyan dokumentumok kiadását is kéri a felperes, melyek kiadására nem kötelezhető, például munkaszerződéshez vagy tanulmányi/sportói szerződéshez kapcsolódó olyan személyes adat kiadására is kiterjed, mely szenzitív jellege miatt nem tartozik a közérdekű adatként kiadható adatok körébe. Kérte, hogy az elsőfokú bíróság kérje ki a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságának - a továbbiakban: **NAIH - állásfoglalását** a téren, hogy mennyiben egyeztethető össze a közérdekből nyilvános vagy közérdekű adat igénylése (Info törvény 26. §) a személyes adatok kezelésével (Info törvény 4. § (2) bekezdés), amennyiben az érintett az Info törvény értelmében személyes adatnak minősülő adat megismeréséhez (kezeléséhez) nem járult hozzá.

Adatkiadásra amiatt sem kötelezhető, mert sem jogszabály, sem szerződés alapján **nem lát el állami vagy önkormányzati közfeladatot és nem kezel nemzeti vagyont** (2007. évi CVI. törvény 5. § (1) és (2) bekezdés; Info törvény 3. § 5. és 6. pont; 2011. évi CXCVI. törvény 1. § (2) bekezdés). A felperes téves értelmezéssel összemosza a közhasznúságot a közfeladatot ellátó szerv fogalmával, az alperes vagyona magánszemélyek és nem állami szervezetek által adott adományokból áll.

Viszontválaszában kiemelte, hogy a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.595/2017/6. számú ítélete értelmében a TAO támogatás felhasználása kapcsán kötött szerződések az azokhoz tartozó teljesítésigazolások, valamint számlák kiadása nem kérhető, mert az a támogatás felhasználása tekintetében olyan átfogó, **számlaszintű, illetve tételes ellenőrzést jelentene**, melyre az Info törvény 30. § (7) bekezdése értelmében a felperes nem jogosult.

* * *

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, 15 napon belül adja ki felperes részére az 1996. évi LXXXI. tv. 22/C.§-a alapján 2017. február 17. napjától 2018. november 12. napjáig terjedő időszakban általa kapott támogatás felhasználására vonatkozó adatot, kimutatást, valamint a felhasználás során kötött valamennyi szerződést, az azokhoz tartozó teljesítésigazolásokat, számlákat - doc. és/vagy Excel és/vagy Pdf. kiterjesztésű fájlban rögzítve - a **Település 1 ...** számú címre. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek 38.100 Ft perköltséget, valamint az államnak - külön felhívásra - 36.000 Ft kereseti illetéket.

Az alperes **hatásköri kifogását alaptalannak találta**. Rámutatott, hogy az Info törvény 31. § (5) bekezdése szempontjából **annak van jelentősége, hogy az alperes tevékenysége területileg korlátozott-e, vagy az egész országra kiterjed**. Mivel az alperes saját előadása szerint is az ország egészének területéről fogadja a tehetséges sportolókat, csapatait pedig országos bajnoki rendszerben versenyezteti, így országos illetékességű közfeladatot ellátó szervnek minősül (2011. évi CLXXV. törvény 2. § 20. pont)

Rámutatott, hogy a kereseti kérelem megfelelt az azzal szemben támasztott eljárásjogi követelményeknek, egyértelműen megjelöli a kiadni kért adatok körét (a keresetben megjelölt időszakban az alpereshez befolyt TAO támogatás felhasználásának adataiban (kimutatás, szerződés, teljesítésigazolás, számla).

Érdemben - nem minősítve rendeltetésellenes joggyakorlásnak a felperes perlekedését - alaposnak találta a felperes keresetét. Kiemelte, hogy az adatkérés oka nem bír jelentőséggel, így (nem vizsgálendő) súlytalan, hogy az adat kiadása milyen munkaerő ráfordítást igényel az alperes oldalán.

A kiadni kért adatok közérdekű adatnak minősülnek az Alaptörvény 39. cikke (2) bekezdése

értelmében, a TAO támogatás közpénz, nemzeti vagyon, melynek felhasználására vonatkozó adatok kiadására az alperes köteles (Kúria Pfv.IV.21.135/2017/10.).

* * *

Az alperes fellebbezésében elsődlegesen a Pp. 369. § (1) bekezdése szerinti felülbírálati jogkör keretében a Pp. 379. §-a alapján - az elsőfokú bíróság hatáskörének hiánya miatt - az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, az eljárás megszüntetését és az ügy iratainak áttételét kérte.

Másodlagosan a Pp. 369. § (3) bekezdése szerinti felülbírálati jogkörben a Pp. 383. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet részben, akként történő megváltoztatását kérte, hogy az adatkiadásra kötelezésére csak a Kormányrendelet 1. számú melléklete által meghatározott körben kerüljön sor.

Harmadsorban a Pp. 369. § (3) bekezdése alapján kérte, hogy az ítéletábra a Pp. 381. § alapján - az indokolatlanul mellőzött NAIH megkeresés teljesítése céljából - az elsőfokú ítéletet helyezze hatályon kívül és utasítsa az első fokon eljárt bíróságot új eljárásra és új határozat meghozatalára.

Elsődleges fellebbezési kérelméhez kapcsolódóan arra hivatkozott, hogy annak mindkét eleme tekintetében tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy országos illetékességű közfeladatot ellátó szervnek minősül, emiatt az elsőfokú ítélet sérti a Pp. 24. § (1) bekezdését. Megismételve az elsőfokú eljárás során általa előadottakat rámutatott, hogy az elsőfokú ítélet logikáját követve egy járási földhivatal is lehetne országos illetékességű, mivel más megyében lakóhellyel rendelkező ügyfeleket is kiszolgál. Hasonló kérdés merül fel egy állami fenntartású, de csak az adott településen oktatási tevékenységet kifejtő középiskolával kapcsolatosan. Hatásköri kifogása kapcsán- megsértve a Pp. 346. § (4) bekezdése utolsó fordulata és a Pp. 346. § (5) bekezdését - tényleges jogi indokolást az elsőfokú ítélet nem tartalmaz. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 340. § c) pontjában foglalt előírásnak megfelelően nem a Pp. 240. § (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelően végzéssel utasította el az eljárás megszüntetésére irányuló kérelmét.

Másodlagos fellebbezési kérelme kapcsán - az Info törvény 30. § (7) bekezdésére és a Kormányrendelet 1. számú mellékletére, valamint a Fővárosi Ítéletábra 8.Pf.20.595/2017/6. szám alatti ítéletében foglaltakra hivatkozva - rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság döntése sérti az Info törvény 30. § (7) bekezdését, mert elegendő lenne, ha csak olyan irat kiadására kötelezte volna, melyben a szerződő felek, a szerződés tárgya, ellenértéke, teljesítés helye és ideje kerül csupán megjelölésre. Ezen adatkört csak a Kormányrendelet 1. számú melléklete szerinti adatok (a befogadott számla száma, kelte, teljesítési határideje, kifizetési időpontja, bruttó értéke, támogatási részértéke, kapcsolódó beruházás megjelölése) egészíthetné ki. Kimutatások, teljesítésigazolások és szerződések közzétételére nem kötelezhető, mert ezáltal tulajdonképpen a teljes alperesi irattár átadásra kerülne. Rámutatott, hogy a korábban e tárgyban született bírósági döntések nem irányadóak, mert azok kapcsán nem képezte vizsgálat tárgyát a kiadható adatok köre.

Az eljárás folyamán maga a felperes is akként nyilatkozott, hogy nem kéri egészségügyi adatok kiadását a szerződésekből pedig a személyes adatok törölhetőek. E nyilatkozat alapján változatlanul nem elég határozott a kereseti kérelem az ítélet végrehajtásához, mert kérdéses, hogy hol húzódik a nyilvános adatközlés alól kivett személyes adatok köre. Éppen emiatt kérte a NAIH bevonását a jogvitába, ugyanakkor az elsőfokú bíróság a Pp. 346. § (5) bekezdése megsértésével ítéletében még annak sem adta indokát annak, hogy a felajánlott bizonyítást miért mellőzte.

Sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság meghatározott kiterjesztésű elektronikus fájlokban kötelezte az adatkiadásra, holott annak papír alapon is eleget tehet. Az adatok megismeréséhez való jog nem köthető meghatározott alakhoz, annak bármilyen formában történő teljesítése jogszerű.

* * *

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Rámutatott, hogy a hatásköri kifogás - az irányadó bírói gyakorlat értelmében alaptalan, mert az alperes tevékenysége nem egy meghatározott földrajzi területre korlátozott. A hatáskört kizárólag a tevékenység földrajzi terjedelme szabja meg s nem az, hogy az alperes közfeladatot lát-e el, vagy sem. A fellebbezésben felhozott példák nem állíthatók párhuzamba a jelen ügy tárgyával.

A kiadandó adatok köre tekintetében minden alap nélkül hivatkozott az alperes a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.595/2017/6. számú ítéletére. Már az elsőfokú eljárás során tisztázódott, hogy ezt az ítéletet a Kúria Pfv.IV.22.339/2017/11. szám alatti ítéletével hatályon kívül helyezte és az elsőfokú ítéletet hagyta helyben. A felperesi keresetnek helyt adó elsőfokú ítélet végrehajtható, minden olyan iratot szolgáltatnia kell alperesnek, mely a TAO támogatás felhasználásának átláthatóságát, ellenőrizhetőségét lehetővé teszi. Egy számla csak az alapjául szolgáló szerződéssel, annak mellékleteivel, a teljesítésigazolással és egyéb iratokkal együtt értelmezhető és vizsgálható.

A személyes adatok kiadásának problémája, s a NAIH bevonása nyilvánvalóan főként munkaszerződések, természetes személyekkel kötött egyéb szerződések vonatkozásában merülhet fel, amit a kérdés felvetéséből kitűnően az alperes maga is megfelelően tudott értelmezni és a személyes adatok kitakarásával eleget tehet a közérdekű adatok kiadására vonatkozó kötelezettségének.

* * *

Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság hatásköre fennáll. A Pp. 379. §-a alkalmazását megalapozó tényállás, illetve a Pp. 381. § -a szerinti - az ügy érdemi eldöntésére is kiható lényeges - eljárási szabálysértés hiányában az ítéltábla érdemben bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét. Annak a fellebbezés szerinti megváltoztatására (Pp. 383. § (2) bekezdés) nem látott lehetőséget, az elsőfokú bíróság érdemi döntése - indokaira is kiterjedően - helytálló.

I.

Hatáskör:

Az alperes érvelésével szemben az Info törvény 31. § (5) bekezdése **országos illetékességű közfeladatot ellátó szerv** fordulata minden olyan adatkezelőre vonatkozik, mely az egész országra kiterjedő tevékenységet folytat. Ahogyan azt az elsőfokú bíróság is helyesen felismerte - az Info törvény 31. § (5) bekezdése szerinti hatásköri szabály jellegadó része a közfeladat ellátása mellett az országos illetékesség, mely alatt az országra (mint földrajzi területre) kiterjedően végzett tevékenység értendő, s nem annak van jelentősége, hogy a tevékenységét az adatkezelő a közigazgatás szervezetrendszerén belül vagy azon kívül fejti ki. A per ennek folytán törvényszéki hatáskörbe tartozik - s az alperes székhelyére figyelemmel - arra az elsőfokú bíróság illetékes.

Önmagában az, hogy az elsőfokú bíróság nem határozott külön (pervezető) végzéssel a hatásköri kifogás elutasításáról, nem tekinthető olyan, az ügy érdemi eldöntésére is kiható lényeges eljárási

szabálysértésnek, mely az elsőfokú eljárás megismétlését indokoltá tenné. Iratellenesen hivatkozott arra az alperes, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget a hatásköri kifogás elutasítása kapcsán indokolási kötelezettségének. Az elsőfokú ítélet indokolása az e szempontból jellegadó ismertet - a tevékenység területi terjedelmében megjelölte - és indokát adta annak is, hogy mely tényekből következett arra, hogy az alperes az egész országra kiterjedően folytatja tevékenységét.

II.

A fellebbezési eljárásban már az alperes sem vitatta, hogy az Info törvény 26. § (1) bekezdése szerint közfeladatot ellátó szervnek minősül, illetve, hogy a felperes közérdekű adatok kiadását kérte.

A felperes csupán az állam közadataihoz való hozzáférés jogát biztosító információszabadság eszközével élt, **perlekedése nem tekinthető a rendeltetésszerű joggyakorlás alapelveibe ütközőnek.** Az információhoz való jog a vélemény-nyilvánításhoz való szabadság része, a korrupció elleni harc fontos eszköze és az átlátható állami gazdálkodás egyik fontos biztosítója. Az adatkiadási igényt nem kell indokolni, s a kiadott adat vonatkozásában a felperest nem terheli közzétételi vagy egyéb kötelezettség.

Az Info törvény 29. § (1a) bekezdése szerinti esetkör nem áll fenn. Az elsőfokú bíróság előtt 48.P.20.216/2017/11. szám alatt folyamatban volt per, a perbelit megelőző időszakra vonatkozóan irányult hasonló adatok kiadására. Megjegyzi az ítéletábra, hogy „sorozatos adatkérés” esetén (ha az ugyanazt az időszakot és adatkört öleli), nem a joggyakorlás alapelveibe ütközését kell vizsgálni, hanem a keresetindítási határidő megtartására kell figyelemmel lenni, ugyanis az azonos tartalmú, újabb kérelem az Info törvény 31. § (3) bekezdése szerinti perindítási határidőt nem nyitja meg újból.

Minden alap nélkül hivatkozott arra az alperes, hogy az adatkiadási kötelezettség teljesítésének megfelel a szerződés főbb paramétereinek megjelölése mellett a **Kormányrendelet 1. sz. melléklete** szerinti adatok közzéte, s a kereset alapján szerződések, kimutatások, teljesítésigazolások kiadására nem kötelezhető. Az Info törvény 30. § (7) bekezdése valóban akként rendelkezik, hogy a közfeladatot ellátó szerv gazdálkodásának átfogó, számlaszintű, illetve tételes ellenőrzésére irányuló adatszolgáltatásokra külön törvények rendelkezései irányadók, s erre való hivatkozással az adatszolgáltató az adatszolgáltatást az igénylés tárgyát képező irat másolata helyett a jogviszony alanyainak, a jogviszony típusának, a jogviszony tárgyának, a szolgáltatás és ellenszolgáltatás mértékének és teljesítése időpontjának megjelölésével is teljesítheti. Kétségtelen az is, hogy megkülönböztetendő a közfeladatot ellátó szervek gazdálkodása célszerűségét, eredményességét és törvényességét érintő ellenőrzés lefolytatására külön törvény szerint feljogosított szervek eljárása és az egyedi adatszolgáltatással megvalósítandó civil kontroll. **A konkrét esetben azonban önmagában a kiadni kért adatok volumene nem jelenti azt, hogy a felperes az Info törvény 30. § (7) bekezdése szerinti - külön jogviszonyra tartozó - elszámoltatási jogkört gyakorolna az alperessel szemben.** Az alperes fellebbezésében is felhívott, korábban a Fővárosi Ítéletábra 8.Pf.20.595/2017/6. szám alatti ítéletében megjelölt álláspontot a Kúria sem fogadta el. Ahogyan arra már az ítéletábra az alperessel szemben egy korábbi időszak vonatkozásában indított perben rámutatott, az adatkiadási kérelem nem az alperes gazdálkodási adatai átfogó átadásához, hanem csupán az alperes gazdálkodásához kapcsolódó adatok egy korlátozott köréhez kapcsolódik, kizárólag a Tao törvény szerinti adókedvezményből származó bevétel felhasználásának igazolására szorítkozó. (Győri Ítéletábra Pf.I.20.320/2017/7/I. sz.)

A felperes által kiadni kért adatkör vonatkozásában a kereset kellően határozott kérelmet tartalmazott. Sem a kereseti kérelem, sem az elsőfokú ítélet nem bizonytalan tartalmú, az végrehajtás alapjául szolgálhat.

Az Info törvény 3. § 5. pontja a közérdekű adat fogalma alól egyértelműen kiveszi a személyes adat (Info törvény 3. § 2. pont) fogalmát. Az Info törvény célja az adatok közlésére vonatkozó alapvető szabályokat annak érdekében határozza meg, hogy az adatkezelők tartsák tiszteletben a természetes személyek magánszféráját, valamint a közügyek átláthatósága is megvalósuljon a közérdekű és a közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez és terjesztéséhez fűződő jog által. Az **Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése** alkalmazásával az adatkiadást korlátozó rendelkezések megszorító értelmezése az irányadó. Összhangban a kialakult bírói gyakorlattal, a vezérelv az, hogy aki közfeladatot ellátó szervvel köt szerződést, számolnia kell azzal, hogy a szerződés közérdekű adatnak (vagy annak is) minősülő adatai nyilvánosak lesznek. Az adatigénylést nem lehet megtagadni csak amiatt, mert a kérdéses, alapvetően közérdekű adatokat tartalmazó dokumentumban van olyan adat is, mely nem minősül közérdekű adatnak. Ebben az esetben ezt az adatot felismerhetetlenné kell tenni, a közérdekű adatok megismerése szempontjából lényegtelen személyes adatot anonimizálni kell. Azt minden esetben a közfeladatot ellátó szervnek kell - a kiadni kért adatok tartalmi vizsgálatával - egyedileg meghatározni, hogy mely adat nem tehető megismerhetővé. Azonban ügyelni kell arra, hogy a személyes adat felismerhetetlenné tétele csak az adatkiadáshoz való jog - más jog érdekében történő - arányos korlátozását valósítsa meg, ellenkező esetben nem megfelelő az adatok kiadása, (illetve az ítéletben foglaltak teljesítése). A közfeladatot ellátó szervvel szerződő magánszemély azonosításához feltétlenül szükséges adat megismerhető, az ezt meghaladó adatkör (pl. a bankszámlaszám, születési adatok, illetve az alperes által hivatkozott különleges adatnak minősülő egészségügyi adatok) a ki nem adható adatkörbe tartoznak.

A fentiekre tekintettel szükségtelen volt a perben az alperes NAIH megkeresésére irányuló bizonyítási indítványának teljesítése. Bár az elsőfokú bíróság ítélete nem tartalmazza a bizonyítási indítvány elutasításának tényét és annak indokát, az indokolási kötelezettség terén e hiányosság - az elsőfokú ítéletből kiolvasható jogi álláspontra is figyelemmel - nem alapozza meg a Pp. 369. § (3) bekezdése alapján a Pp. 381. §-a alkalmazásával az elsőfokú eljárás megismétlését.

Minden alap nélkül sérelmezte az alperes az adatkiadás kereseti kérelemnek megfelelő módját. Az Info törvény 30. § (2) bekezdése szerint az adatigénylésnek közérthető formában és - amennyiben ezt az adatot kezelő közfeladatot ellátó szerv aránytalan nehézség nélkül teljesíteni képes - **az igénylő által kívánt formában, illetve módon kell** eleget tenni. E körben az Info törvény 31. § (2) bekezdésében foglaltak analógiaszerű alkalmazása indokolt. Azt, hogy az adatkiadás kért módja az adatkezelő részére aránytalan nehézséget jelent, az adatkezelőnek kell valószínűsítienie, mely a perbeli esetben nem történt meg.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az eljárás az Itv.57.§ (1) bekezdése o) pontja alapján tárgyi illetékmentes, ezért a Pp.383.§ (6) bekezdése alapján az ítéletábra mellőzte az elsőfokú ítélet kereseti illetékben marasztaló rendelkezését, a le nem rótt illeték a Pp. 96.§ (1) bekezdése és a Pp. 102.§ (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 83. § (5) bekezdése értelmében a másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült költségeit maga viseli, illetve a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján köteles a felperes másodfokú eljárási költségeinek megtérítésére, melyet az ítéletábra a felperes által a Pp. 81.

§ (1) és (5) bekezdése szerint (költségjegyzék nyomtatványon) felszámított összegben határozott meg a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján. Az Itv.57.§ (1) bekezdése o) pontja alapján le nem rótt fellebbezési eljárási illeték a Pp. 102.§ (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Győr, 2020. január 30.

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

. Mészáros Zsolt sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró